

juun 160.

ma palava mitame braktori
aga ja mängine raasta,
mull agy kippas igavaks minema.
Tema aga kaeti uksele: Ah
fina oleksi pe sulm, xis iile õhtu
mis jellimeki ära pettes, küll ja
pead maha jaama. Minis aga
aga raaste palama: Kullel ijanõ
minis olu tema allu spinest
õõd fin suajas, ei mähra juke
kõdagi petant. Kõrka ijanõ andi
minema järele ja iitõ lauda
ja mäng algas. Minis aga tegis
kõda järjeft. Turakaks, mehel agy
oli kange hinnu kõõd no võõtu
omale jaada ja mängis arpi,
ei parrundsti aaga kühela kummi
sare poolt õõd kummitas, mees
kõõd paha meeliga üles ja
läks karmisti wõjft wõlja.

juun 161. 0

Homonimil tuli mulla kullas xara
kõõd kas jälle nähtawale agy oli ja
pool kaha inimene puul raast,
tämas minit walwamijs seft ja
üllta: Kuu pe fall puure kõõd a
minema weel ühe fin walmata, fin
olus mor waha. Agy tema õõd
tulit pummes ja, tido on raine õre
petta, temaga juad wõjo kawalaste
mõlberkõimna, enne kuu ja tem oft
wõita jaad. - Ma länjin warpi
lakemasi külasf jopapa jure ja
lafafin tida minse ühe raudmeke
walmistata, kellel tublid ham baad
fimo ja mis wõõdruya finrifot
õõimisi panna ja labti teha.
Telle meki wõõd fin ma siinõd siinõd
suajas ja jaad fin tida wõõd teha
jelliti pöõmõda peale maha ja tegis
ta juu labti ja jaad fin wõõd a.